

Nacional

COVID-19

Transmissió
0,94
Dada anterior: 0,91
Els nous contagiats per cada positiu no han de superar l'1

Nous contagiats
336
Dada anterior: 450
L'indicador no ha d'estar per sobre dels 1.000 contagiats/dia

Llits d'UCI
286
Dada anterior: 301
Les UCI haurien d'acollir un màxim de 300 malalts greus

POLÍTICA LA FORMACIÓ DEL NOU GOVERN

El govern comença a c

FEINA Aragonès encarrega en el seu primer Consell Executiu que cada àrea identifiqui les prioritats per donar-hi resposta urgent **PAS** Vol reunir aviat l'Acord per l'Amnistia i l'Autodeterminació

Òscar Palau
BARCELONA

Ara sí, el nou govern del 132è president de la Generalitat, Pere Aragonès, ja ha començat a caminar. Després de prendre possessió ahir al matí, els catorze nous consellers i conselleres —que són majoria— es van reunir al migdia a Palau en el seu primer Consell Executiu, que, a banda de servir per marcar pautes de funcionament —també hi va debutar el nou secretari del govern, Xavier Bernadí— i enfocar els objectius generals de la legislatura fruit del programa de govern i els acords d'investidura, ja va aprovar el nomenament dels secretaris generals —els números dos— de cada conselleria. Ahir, a més del nomenament dels mateixos consellers, el *DOG* ja va publicar també una disposició amb l'anomenat "decret d'àmbits", que detalla com queden estructurats els departaments i totes les àrees que resten adscrites a cadascun. En els pròxims dies s'espera que es vagin coneixent i nomenant la resta de càrrecs del *sottogoverno* i dels organismes públics que en pegen.

En una compareixença informativa després a la galeria gòtica, secundat per l'executiu en ple, Aragonès va explicar que tots els consellers acabaven de rebre el seu encàrrec "d'identificar i prioritzar" les mesures a implementar de manera immediata en els pròxims mesos. "Les múltiples crisis exigeixen una resposta urgent sense

cap dilació injustificada", va apressar. El president, això sí, ja citava entre les primeres accions a impulsar un rescat social a les persones més afectades per la crisi provocada per la pandèmia, a més d'engegar "totes les eines" per a la recuperació econòmica, així com fer passes per a la resolució del conflicte polític. En tot cas, la primera visita feta la vigília a un centre de salut mental per a infants i joves ja la destacava ell mateix com un "gest" que la prioritat serà "la reconstrucció de les vides" dels ciutadans que més han patit per la Covid.

Seguiment en persona

En qualsevol cas, després de vuit mesos com a vicepresident en funcions de president, Aragonès ha demostrat que té les interioritats de totes les àrees de govern al cap, i ja va anunciar que vol seguir de prop les polítiques que es preparen. En aquest sentit, després que en els últims dies ja hagués parlat de manera individual amb tots els consellers per exposar-los les línies mestres de la legislatura, ja va avançar que ho tornarà a fer en els pròxims dies per fer un seguiment de l'encàrrec donat i "perfilar conjuntament" totes les accions a impulsar en cada àmbit de manera prioritària. Aragonès, que va destacar "el bon clima de treball i la complicitat generada" entre els membres del govern i que confia que "anirà a més", va reconèixer que s'ha envoltat d'un executiu de perfil tècnic, en què la majoria té "una àmplia

experiència professional i en l'administració". "La voluntat és posar les persones que poden afrontar de la millor manera els reptes econòmic i social, la transformació del país i la solució del conflicte polític", va resumir, després de lloar l'anterior govern i de declarar-se'n "hereu".

Conflicte polític

El president ja va avançar diversos contactes que vol obrir d'immediat per posar fil a l'agulla en la resolució del conflicte polític. D'una banda, demanarà reunions "amb la màxima agilitat i rapidesa, d'acord amb les agendes" amb tot-hom que n'ha de ser partícip, començant pels presidents Pedro Sánchez i Carles Puigdemont, amb qui ja ha tingut contactes però ara vol veure's. En

Les frases

“Volem una manera nova de governar que es basi en la proximitat, la transparència i la rendició de comptes com a base de la bona administració”

“La resolució del conflicte polític s'ha de basar en l'amnistia i l'autodeterminació (...) ha de ser democràtica i l'ha de decidir la ciutadania”

aquest sentit, trucarà aquests dies al president espanyol per reiterar-li que la proposta del govern "és l'amnistia i l'autodeterminació", tot i que ahir va assegurar que no s'oposarà als indults dels presos polítics si acaben arribant. En paral·lel, també s'engegaran contactes amb totes les formacions polítiques, entitats i agents de l'àmbit sociocultural per convocar-los "al més aviat possible" a una reunió de

l'Acord Nacional per l'Autodeterminació i l'Amnistia, amb què vol escenificar el suport majoritari de la societat catalana abans que es reprengui la taula de diàleg entre governs. A l'agenda del nou president també figura aquest matí mateix una altra reunió important de treball, perquè rebrà l'alcalde de Barcelona, Ada Colau.

Capella, sí, portaveu, no Aragonès va confirmar

que cap dels consellers farà de portaveu, sinó que es nomenarà una dona, en principi de perfil independent i del món de la comunicació, que "s'anunciarà en els propers dies", a fi que la setmana vinent pugui començar a traslladar ja als mitjans tant els acords com l'opinió del govern sobre els afers d'actualitat. De fet, la intenció es muntar una oficina del portaveu amb un petit equip al voltant seu, que dependrà de Presidència.

El que sí que va avançar ahir TV3 és que la fins ara consellera de Justícia, Ester Capella, serà la nova delegada del govern a Madrid i prendrà el relleu a Gorka Knörr. El nomenament pendent dels vuit delegats i directors territorials es podria demorar a la setmana vinent. ■

L'APUNT

L'habitatge com a arma política

Virtudes Pérez

L'actuació de la CUP, col·locant-se al capdavant del col·lectiu d'entitats i persones que van intentar evitar dimarts un desnonament al carrer Lleida de Barcelona, ha estat una declaració d'intencions. ERC es va comprometre en el pacte amb els anticapitalistes a articular mecanismes per evitar la presència dels Mossos en els desnonaments de persones vulnerables, i la

CUP amenaça amb fer soroll si l'acord no es compleix. Aragonès ja ha anunciat un nou protocol. Però estaria bé explicar a la gent, més enllà de les declaracions polítiques, que no és tan fàcil. Que Catalunya té competències limitades en aquest tema i que la problemàtica, molt complexa, requereix actuacions serioses de l'administració que no deixin fora ningú.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Examinar

El govern en ple va secundar Pere Aragonès al Palau de la Generalitat en la seva primera atenció als mitjans com a president ■ EFE

El president Aragonès aplaudeix el nou conseller d'Interior, Joan Ignasi Elena, durant la presa de possessió ■ EFE

La primera batalla contra l'estereotip

RELAT • Aragonès aprofita la presa de possessió dels consellers per rebatre la idea que el seu serà un executiu només “de gestió” **HOMENATGE** • La sobrietat va presidir un acte que també va fer un reconeixement tàcit al govern sortint

Francesc Espiga
BARCELONA

La percepció potser no ha estat unànime, però sí generalitzada. Quan ha tocat fer les primeres anàlisis sobre el nou govern de la Generalitat, a banda i banda de l'espectre comunicatiu i polític hi ha hagut una coincidència paradoxal a l'hora de penjar-li el qualificatiu de *gestor*. Un terme que pot ser elogios per a alguns —els que associen el concepte a l'eficiència, per exemple—, però que per a altres pot ser sinònim de poca ambició i tarannà més aviat anodí. Del president Pere Aragonès no podem dir si es troba en algun d'aquest dos pols o bé en un de més intermediari; però és conscient que els exàmens més implacables li vindran d'una part de les files independentistes i, potser per això, ahir va voler deixar clar que no es deixarà penjar l'etiqueta que el seu serà un executiu tebi en qüestions com el debat nacional. “Cal allunyar-se de la mera gestió”, va ser la seva proclama, alhora que defensava la necessitat de liderar políti-

ques transformadores en un moment en què vindran mal dades, i al mateix temps ser rotunds en l'exigència “d'avançar en la resolució del conflicte” del país a partir de la defensa explícita del dret a l'autodeterminació i l'amnistia. La primera batalla argumental, doncs, del gabinet d'ERC-JxCat, serà contra un relat en forma d'estereotip.

Aragonès va pronunciar aquestes paraules durant la presa de possessió dels nous consellers, que es va fer al matí a Palau. Va ser un acte sobri per les exigències de la pandèmia, que van obligar a limitar la presència de convidats i mitjans de comunicació al Saló Sant Jordi, l'espai on es va oficiar. Després d'una lectura inicial d'un poema, *Cançó de fer camí*, de Maria Mercè Marçal —el feminista es vol que sigui un dels altres discursos centrals del govern—, es va procedir a la litúrgia inherent de la celebració. Començant per la lectura del decret de nomenament per part del secretari de l'executiu, i la posterior desfilada dels consellers per prometre els seus nous càrrecs. El protocol no s'entén sense

ordre jeràrquic, i per això el primer de tots va ser el vicepresident Jordi Puigneró. Les restriccions sanitàries encara impedeixen fer públics gestos que qualsevol nit ja són norma en una plaça de Gràcia, com abraçar-se impudicament, i per això no va haver-hi encaixades amb Aragonès. Mà al pit com a màxim i distància de seguretat, que un dels que ahir era a la sala era un Josep Maria Argimon que ara exercirà com a titular de Salut. Per a qui els agradin les anècdotes, ni ell ni cap dels altres consellers independents —Jaume Giró i Joan Ignasi Elena— no lluien el llaç groc a la solapa de l'americana. Detalls en què ens fixem els periodistes, poc més que això, d'un acte que va tenir el seu instant potser més penetrant, enmig de la fredor, quan Pere Aragonès va voler reconèixer la tasca de l'anterior executiu en plena pandèmia, gest que va ser recompensat amb un aplaudiment general que no va ser ni breu ni protocol·lari. El colofó el van posar *Els segadors*, aquest cop sense versió *cover*. Singularitats, també les justes, devia pensar algú. ■

Sabrià, a l'Oficina del President

L'exlíder republicà al Parlament i diputat Sergi Sabrià serà el nou director de l'Oficina del President de la Generalitat, segons va avançar ahir TV3. El dirigent, un dels negociadors per a l'acord de legislatura i homes forts d'ERC com a vicesecretari de Comunicació, deixarà l'escó i passarà a desenvolupar un rol de la màxima confiança en l'entorn més directe d'Aragonès. El seu càrrec, vacant des de la inhabilitació de Torra, l'havia ocupat fins llavors l'excalde de Molins de Rei Joan Ramon Casals. L'ara diputat i home fort de Junts en les negociacions, Josep Rius, havia estat el de Carles Puigdemont.

Segons va avançar també Nació Digital, per sota de Sabrià, en l'estructura al voltant

del president continuarà Carles Fabró com a cap de protocol, però hi canviarà el cap de gabinet, que passarà a ser Helena Ricomà, que fins ara havia fet aquesta tasca amb Ester Capella a Justícia. El cap de comunicació de l'oficina serà Marçal Sarrats, que ja ho era amb Aragonès a Vicepresidència, i abans havia estat amb Ernest Maragall a Exteriors i en la campanya de les municipals a Barcelona. David Camps, que ja ho era també a Vicepresidència, passarà a ser ara el cap de relacions institucionals del president Aragonès. Arnau Albert, amic personal des dels temps a la JERC i que ja l'ajudava a preparar discursos a Economia, en serà l'assessor de polítiques estratègiques.

POLÍTICA LA FORMACIÓ DEL NOU GOVERN

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

L'abraçada de reconeixement d'Argimon a Vergés i els traspasos a Territori, Interior, Educació, Empresa i a la nova conselleria d'Igualtat i Feminismes ■ ACN / EFE

Relleus amb reptes de modernització i estabilitat

- Puigneró assumeix la "conselleria Prat de la Riba" per portar arreu infraestructura física i digital
- Giró desitja un govern "molt fort" ■ L'abraçada d'Argimon a Vergés, el traspàs més emotiu

Xavier Miró
BARCELONA

Les noves conselleres i els nous consellers de la Generalitat prenien ahir el relleu dels departaments de mans dels seus antecessors assumint els reptes de reformes i modernitzacions de l'administració, els serveis públics i els sectors productius del país però també d'estabilitat i cohesió del govern. Reformes i modernitzacions,

per exemple, en educació, on el nou conseller, Josep González-Cambray, després de reivindicar-se "fill de mestres" prometia donar el millor de si mateix "per afrontar els reptes que l'educació del país necessita" destacant com a objectius la millora i la igualtat d'oportunitats. O en salut, on era el Sindicat de Metges qui ahir va reclamar al nou conseller Josep Maria Argimon un increment de pressupost de

5.000 milions. Argimon va dedicar les seves paraules a agrair a l'exconsellera Vergés haver liderat el departament en "l'època més difícil que hem tingut des de la restauració de la Generalitat per a Salut i la societat catalana". El relleu de Vergés per Argimon va ser, sens dubte, el més emotiu, amb una abraçada entre tots dos pel que han viscut junts, també amb el secretari general de Salut, Marc Ra-

mentol, que s'acomiajava ahir. Modernització en infraestructures físiques i digitals arreu del país, que va destacar el nou vicepresident Puigneró en referir-se a la seva com la "conselleria Prat de la Riba".

També modernització per incloure la perspectiva de gènere a tots els departaments requerirà el "redisseny" de l'administració que va reclamar ahir la consellera del nou departament d'Igualtat i Feminis-

mes, Tània Verge. L'expressió del Parlament, Roger Torrent, va assumir Empresa i Treball amb el compromís de "reconstruir el país" i amb l'avantatge, segons el seu antecessor, Ramon Tremosa, de poder-se centrar en turisme i comerç perquè les universitats tornen a tenir conselleria pròpia i energia passa a un altre departament -Foment del Treball va aplaudir la fusió d'Empresa i Treball i va elogiar

Jaume Giró com a nou conseller d'Economia perquè el considera un "catalitzador" per a la recuperació econòmica com a exdirectiu de La Caixa, Repsol, Gas Natural, Petronor i Petrocat. Giró va ser qui ahir va mostrar obertament el desig que el nou govern sigui "molt cohesionat, molt fort i per a tot el mandat".

Com un desig implícit d'estabilitat es poden interpretar les paraules del nou conseller d'Interior, el republicà i exsocialista Joan Ignasi Elena, que va admetre que és "molt dur" liderar aquest departament. Un departament que sovint és motiu d'instabilitat del govern per actuacions dels Mossos que topen amb els interessos de la base independentista, però també de la població més desafavorida. Elena promet treballar pels "més vulnerables". ■

POLÍTICA LA FORMACIÓ DEL NOU GOVERN

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

ANÀLISI

Esteve Vilanova
evilanova@elpuntavui.cat

Principi de realitat o principi de plaer

Sense endinsar-nos gaire en el món freudià i d'altres estudiosos, avui en el nostre món independentista hi conviuen o coexisteixen dues ànimes: la del principi de la realitat, que cerca la felicitat a més llarg termini, i la del principi del plaer, que el busca en l'immediat. I potser si entenem una mica aquests dos sentiments comprendrem millor les dificultats actuals de l'independentisme i, per extensió, del nou govern. Es fa molt difícil, quan hem estat a un pam de la glòria –el principi del plaer–, replegar-nos i analitzar la situació, les forteses i les febleses, i acceptar emprendre la cordada del principi de la realitat. Cal dir que els dos principis cerquen el goig i només els distancia la temporalitat. De vegades, i si no és per aprofitar una finestra d'oportunitat, el "tenim pressa" que pressuposa que arribem a la felicitat abans dels que caminen pel principi de la realitat, no ens

assegura l'èxit. Com que, per sort, un cop has fracassat adquireixes un plus considerable d'experiència, el camí del principi de la realitat, si ho fem bé, ha de ser un camí molt més segur per assolir l'èxit.

Escriu aquest article quan encara el govern no ha pres possessió, però la intuïció em diu que hi haurà gent molt preparada i amb experiència laboral. Warren Buffett ja ens va advertir que "quan baixa la marea se sap qui neda despulat", i hem entrat en una època de minves molt pronunciades i tots necessiten anar molt ben equipats per la responsabilitat que tindran. No es tracta de tenir consellers i conselleres que sàpiguen enraonar deu minuts seguits utilitzant un vocabulari florit però sense dir res, com n'hem tingut uns quants. Necessitem gent amb gran capacitat comunicativa i que s'expliquin bé i que els puguem entendre. Jo soc dels que pensen que la informació vincula i

Jaume Giró, nou conseller d'Economia i Hisenda de la Generalitat ■ JOSEP LOSADA

si sabem clarament què volem fer, com ho volem fer i, sobretot, què no podem fer, a la primera enquesta, raonant-nos-ho clarament, la societat ho entendreà. És clar que per tenir aquesta fortalesa política

cal tenir els objectius molt clars i defensar-los honestament sabent que no sempre estaran en un fòrum comprensiu. Malauradament la política s'ha tornat una activitat de risc en la qual qualsevol pelacanyes indocumentat t'acaba insultant. A l'època del conseller Mas-Colell, sentint algunes interpellacions al Parlament per part de personatges d'una insolvència econòmica aclaparadora, sovint em preguntava: "Què deu pensar ara mateix el professor de l'argumentació demagògica i tanta falta d'arguments coherents." És el que ara mateix li està passant a Jaume Giró, que encara no havia estat nomenat i ja rebia un seguit de crítiques inaudites de tots els sectors esquerrans. Se li retreu una circumstància que per mi és un mèrit i que s'hauria de prodigar més: que vingui del sector privat i aporti experiència empresarial. Amb ell tot el sector de l'esquerra, i més enllà de l'esquerra, tindran

un argument fabulós per fer-lo culpable de tot, com en el seu dia es va fer amb el professor Mas-Colell. Quan tinguem ja el govern nomenat i els currículums i les experiències laborals, podrem fer una anàlisi comparativa, perquè intueixo, pel que s'ha anat coneixent, que l'estratègia d'ERC és nomenar més per afinitats i militància i la de JxCat, incorporar independents amb experiència. Serà una bona oportunitat per avaluar-ne els resultats.

De fet, en la presidència del Parlament aquesta comparació ja es pot fer i hom observa que el que sap i domina ràpidament adquireix *autoritas*, que és l'autoritat del prestigi, i s'oblida del *potestas*, que és l'autoritat que genera el càrrec. Que la presidenta del Parlament, defensant un diputat de la CUP, hagi fet recular el TSJC, em sembla un canvi significatiu del que fins ara estaven acostumats. I aquest canvi només s'entén per l'*autoritas* presidencial, puix és el mateix Parlament que en el seu dia va acceptar i executar la inhabilitació ni més ni menys que del president Torra.

COM ARRIBAR
PER L'AP-7
SORTIDA 32 T-202
PER L'AP-2
SORTIDA 11 T-204

SALOMÓ

VISITA GUIADA

Us ofereix un recorregut per la història, la llegenda i el patrimoni de Salomó.

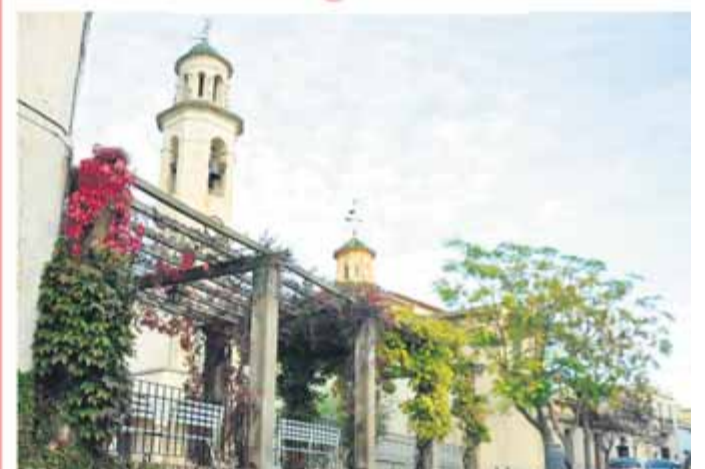
El visitant podrà admirar la riquesa artística de la Capella del Sant Crist, visitar la casa pairal dels Nin i acabar amb un tast de vi i oli de la cooperativa de Salomó.

RESERVES

TEL. 977629030

turisme@salomo.cat

POLÍTICA LA FORMACIÓ DEL NOU GOVERN

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

L'executiu concreta tasques i escull els primers càrrecs

Presidència centralitzarà la política institucional i comunicativa, esports i la tutela administrativa de la Generalitat ■ Jordà es converteix en una de les conselleres que guanyen més responsabilitats

F. Espiga / Ò. Palau
BARCELONA

Seguint amb exactitud una seqüència de tràmits pautaada, el nou govern comença a prendre cos com a estructura. Un cop constituït formalment, i amb els consellers nomenats, un altre pas ha estat concretar les competències exactes que tindrà cada departament, més enllà de la descripció genèrica que es feia en el document del pacte entre ERC i JxCat. La distribució de matèries queda recollida en el decret 21/2021, de 25 de maig, publicat ahir.

S'hi explicita que el vicepresident, Jordi Puigneró (JxCat), dirigirà les polítiques digitals que executa el govern, com ja feia fins ara, a més de les que corresponien a l'antic Departament de Territori. Això abasta, entre d'altres, planificació territorial i l'urbanisme, habitatge, obra pública i infraestructures, mobilitat i transports, així com la direcció de les delegacions territorials del govern.

Una altra conselleria de pes en aquesta estructura serà Presidència, en mans de Laura Vilagrà (ERC). A banda de fer suport al president Aragonès, aquest departament tindrà la tutela sobre els serveis jurídics de la casa, la coordinació entre àrees, les relacions amb els ens locals o el Parlament, així com tasques d'organització de l'administració. També cal sumar-hi dues matèries que tenen una gran importància estratègica, com són esports o tota la política comunicativa que emana de la Generalitat.

Una tercera conselleria que surt més que reforçada és la que fins ara es coneixia com Agricultura, Ramaderia i Pesca, i que continua en mans de la republicana Teresa Jordà. A tot el que fins ara ja gestionava, s'hi han d'afegir les polítiques davant el canvi climàtic, gestió de l'aigua,

Ricard Font, Núria Cuenca, Jordi Cabrafiga, Oriol Amorós, Meritxell Masó i David Mascort ■ J.R. / O.D. / ACN / Q.P. / A.P. / J.S.

Moltes reassignacions en els nomenaments a les secretaries generals

El Consell Executiu va nomenar ahir també els secretaris generals dels catorze departaments, el càrrec que està just per sota dels consellers i que té un paper clau en el seu funcionament. A la llista hi destaca Ricard Font, que va ser secretari d'Infraestructures amb el conseller Josep Rull, i que des del 2018 era president de Ferrocarrils. Ara serà el lloctinent de Jordi Puigneró a Vicepresidència, Polítiques Digitals i Territori. A Presidència, Laura Vilagrà hi tindrà com a mà dreta Núria Cuenca, que fins ara feia aquesta funció a Educació.

Roger Torrent s'ha endut a Empresa i Treball qui va ser el seu principal col·laborador

com a cap de gabinet quan era president del Parlament, el jurista Oriol Sagrera. A Economia, el nou conseller Jaume Giró ha optat per mantenir algú experimentat en l'administració i ha nomenat Jordi Cabrafiga, estret col·laborador de l'exconsellera Elsa Artadi, i que va ser perseguit també judicialment per l'1-O. En els últims mesos havia estat el secretari general d'Empresa amb Ramon Tremosa.

Fins ara coordinadora de Programes Estratègics a Treball, la número 2 de Violant Cervera a Drets Socials serà Dolors Rusinés. Qui ho havia estat fins ara, el també exsecretari d'Immigració del govern, Oriol Amorós, serà ara la

mà dreta de Joan Ignasi Elena a Interior, un dels llocs més calents de l'executiu.

A Acció Exterior, Victòria Alsina tindrà Lluís Baulenas com a número 2, que en els últims mesos havia exercit aquest càrrec a Cultura. L'exalcalde de Vilablareix i president de la federació d'ERC a Girona, David Mascort, serà el secretari general de Teresa Jordà a l'ampliat Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural. Qui fins ara era la número 2 de Meritxell Budó a Presidència, Meritxell Masó, ho serà ara de Josep Maria Argimon a Salut. Patrícia Gomà, fins ara secretària general de Justícia, ara ho serà a Educació de Josep

González-Cambray.

Tània Verge ha optat per Georgina Oliva, fins ara secretària d'Infància, Adolescència i Joventut a Treball, per tirar endavant la nova conselleria d'Igualtat i Feminismes, que n'agafarà algunes de les competències. Gemma Geis ha triat Esther Morales, que ja treballava en aquest àmbit del govern, com a lloctinent a Recerca i Universitats. Jordi Foz, secretari de Transparència les dues últimes legislatures, serà ara el lloctinent de Natàlia Garriga. La consellera de Justícia, Lourdes Ciuró, ha triat com a segon l'advocat Joaquim Clavaguera, que ja havia estat al departament en el mandat d'Artur Mas.

residus, serveis meteorològics, energia i medi natural i biodiversitat.

Drets Socials, de nova creació i governat per Violant Cervera (JxCat), s'ocuparà de les polítiques de serveis, prestacions i protecció socials –inclosa la renda garantida de ciu-

tadania–, joventut, gent gran, famílies, acolliment i adopcions, discapacitats i dependències o tota la xarxa d'equipaments de serveis socials. Pel que fa a la nova Igualtat i Feminismes, que durà Tània Verge (ERC), té assignades les polítiques de gais, lesbia-

nes, bisexuals, transgènere i intersexuals; dones; foment i defensa dels drets humans, polítics i civils o programes d'immigració, refugi i suport a la migració. Empresa i Treball, en mans de Roger Torrent (ERC), s'ocuparà de comerç, consum, turis-

me, indústria, relacions laborals i la inspecció de treball o ocupació.

La resta de conselleries, o bé es queden com estaven –el cas més canònic seria Salut, per exemple– o bé han tingut canvis més acotats respecte dels seus àmbits competencials. ■

TANTXTANT

Jaume Argerich

Vols ser conseller?

Fa anys, un cap meu va rebre una trucada de Jordi Pujol per oferir-li ser conseller d'Empresa. Ell tenia una trajectòria brillant i coneixia el president de fora de la política. Em va explicar que les va passar magres per dir-li que no sense fer-li un lleig. Multiplicava amb escreix el sou de conseller i no volia fer-se crucificar per buròcrates mandrosos i polítics mediocres. La gran majoria del consell executiu just nomenat devia rebre la trucada amb més alegria que temor. N'hi ha una bona colla que no han fet res de bo a la vida fora del partit. Però hi ha una minoria de gent preparada que ha renunciat a ingressos i ha sumat maldecaps per entrar a la cosa pública. Com per donar la raó al meu antic cap, un dels perfils més criticats del nou govern ha estat el de Jaume Giró. Giró va fer durant anys la tasca de príncep de les tenebres per a en Fainé. No és per tant ni un angelet ni un sobiranista abrandat, però és algú molt preparat. Un dels primers inversors en capital risc deia que preferia un equip excel·lent amb un pla mediocre que no a l'inrevés. En el cas del govern, el pla mediocre de verb independentista i fets regionalistes fa tres anys que el tenim. Esperem que l'equip es reforci amb Giró i els altres dos o tres consellers preparats que hi ha i que tinguin llibertat per atraure més perfils bons.

En privat, hi ha molts empresaris que es queixen amb raó del govern (vegeu, si no, el nou conseller d'Empresa) però després no fan res per canviar-ho. Sense l'acció, la queixa queda en victimisme estèril. Quan algú decideix passar a l'acció, cal respectar el sacrifici que fa ficant-se al vesper de la política catalana.

Més enllà de l'empresa tenim també gent preparada en molts altres sectors. Tant de bo trobem la manera d'implicar-los en el bé comú.

POLÍTICA **ELS INDULTS ALS PRESOS POLÍTICS**

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El Suprem, empipat amb tothom, no avala els indults

■ El tribunal no accepta les crítiques que amb la seva condemna s'han vulnerat drets fonamentals dels presos polítics ni que falta proporcionalitat en les penes ■ Alerta el govern de la falta de penediment

Mayte Piulachs
BARCELONA

El Tribunal Suprem va fer públic ahir que informa “negativament” a la concessió d'indult, total o parcial, als dotze independentistes catalans que va condemnar a penes d'entre nou i tretze anys de presó i a inhabilitació a càrrec públic pels delictes de sedició, malversació de fons i desobediència al Tribunal Constitucional (TC) per haver impulsat el referèndum de l'1-O i les lleis de desconnexió la tardor del 2017. L'oposició dels magistrats no és cap sorpresa, però sí la seva redacció crítica contra tothom i farcida d'adjectius (marca dels escrits del magistrat i president Manuel Marchena) despectius i fins i tot mofetes, com ara amb el reclam de l'amnistia per part del president d'Òmnium, Jordi Cuixart.

L'informe del tribunal, que no es vinculant, és el darrer pas que esperava el govern de Pedro Sánchez per aprovar els indults, i ja no té més excuses per mantenir adormida la seva resposta, com va fer amb les cites electorals a Catalunya i Madrid. S'espera que el Consell de Ministres aprovi un indult parcial als nou presos polítics, com ara el condonament de la meitat de la pena, per tal que puguin complir la resta de la pena en llibertat condicional o semilibertat.

En l'informe, de 21 planes, el tribunal nega que en la sentència hagin vulnerat drets fonamentals dels independentistes catalans ni que hi hagi una falta de proporcionalitat en els penes, com així li diuen ciutadans, penalistes com Francesc Jufresa, entitats i fins i tot dos magistrats del Tribunal Constitucional (TC), que els recomanava que hauria d'haver estat el tribunal sentenciador qui demanés l'indult, com es fa en certs casos de desmesura

El magistrat Manuel Marchena, en el judici contra els independentistes catalans, el 2019 ■ EFE

de les penes que recull el Codi Penal o per la tardança entre els fets i el càstig. Qualifica de “cridaner desenfocament” la responsabilitat penal “col·lectiva” quan es parla dels “presos del procés” perquè sempre és individual. Hi afegeix que l'administració penitenciària, competència de la Generalitat, de forma “contumaç” ha unificat l'evolució dels presos amb una “forma equivocada i pertorbadora”.

Pel Suprem “no es compleixen els principis de justícia, equitat i utilitat pública” per concedir als

presos polítics l'extinció de la responsabilitat criminal perquè considera que van cometre “un atac a la pau pública”, no uns desordres públics, concepte del capítol del Codi Penal en què se situa el delictes de sedició i que, a parer del Suprem, es valora de “forma reduccionista”. A més, cita les elevades penes que recullen altres països europeus per aquests fets, tot oblidant que cal una violència desbordant.

I, sobretot, refusa els indults per “la falta de penediment” dels nou presos polítics, dels quals assegura

ra que “no tenen la voluntat de retrobar-se amb l'ordre jurídic que van menyscabar amb el delictes”.

I hi afegeix: “Quan es presenten com a presos polítics els qui han estat autors d'una mobilització encaminada a capgirar unilateralment l'ordre constitucional, i a imposar la seva consciència contra les conviccions de la resta dels seus conciutadans, les raons per donar suport a l'extinció de la pena imposada perden qualsevol justificació.” La llei de l'indult indica que el tribunal ha de valorar el penediment, com altres elements, però no és un requisit per concedir-lo.

Efecte “taumatúrgic”

És més, el tribunal retreu als presos que no li hagin respost sobre si volen l'indult i per això — diuen — no poden valorar la seva si-

Les frases

“La preferència per l'amnistia prescindeix d'un ensenyament històric: aquestes lleis les han fet valer règims dictatorials”

“No hi ha indicati de penediment ni la voluntat de retrobada amb l'ordre jurídic menyscabat”

Tribunal Suprem
INFORME INDULTS

tuació familiar i personal. Un afirmació que no és certa perquè quan el Suprem els va revocar el desembre passat el tercer grau els magistrats tenien els informes de les tres presons on compleixen condemna, on es detallen la seva situació familiar i laboral i les tasques de voluntariat, així com l'acceptació del càstig, tot i que no el penediment exigint per la fiscalia i el Suprem.

El tribunal també es mostra burleta amb la defensa de Cuixart —l'únic que, amb Santi Vila, li va respondre per l'indult— per la seva aposta per l'amnistia. “Refusa l'indult però s'abraça incondicionalment a l'efecte taumatúrgic de l'amnistia, a la qual atribueix la curació i l'oblit dels delictes imputats.” El tribunal remata dient que “les amnisties són aprovades per governs no democràtics”. ■

El cas del banquer Sáenz

Mentre el PP i Vox desinformen els ciutadans tot anunciant que presentaran recursos als tribunals perquè tobin els indults als dotze independentistes catalans, hi ha juristes que dia a dia s'esmercen a explicar les repercussions legals i reals recollides en la llei de 1870, reformada. El catedràtic de dret penal Jacobo Dopico és un dels més actius a Twitter, aquests dies, per detallar el que realment permet la llei. L'indult és una acció administrativa

del govern espanyol i el possible recurs en contra s'ha de presentar a la sala contencions administrativa del Suprem, la qual només pot revisar la forma del recurs, com ara que l'indult estigui ben motivat. Recorda el cas que la sala contenciosa del Suprem va tombar el 2013, l'indult de Zapatero al banquer Alfredo Sáenz, perquè volia anul·lar els seus antecedents penals, que “no té caràcter sancionador” com les penes i mesures accessòries.

POLÍTICA **ELS INDULTS ALS PRESOS POLÍTICS**VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Pedro Sánchez i bona part del seu govern, amb el ministre Campo de Justicia, escoltant Pablo Casado, ahir al Congrés, sobre l'indult ■ EFE

Sánchez diferencia el temps del càstig i el de concòrdia

■ El president espanyol aplanava una mica més el camí als indults en favor de la convivència ■ “Faríem el mateix tenint 300 escons”, diu per negar cap tribut a ERC ■ Asens acusa el PP d'enganyar amb el recurs

David Portabella
MADRID

“La Constitució Espanyola reconeix en el seu esperit tant el càstig com la concòrdia. Hi ha un temps per al càstig i hi ha un temps per a la concòrdia.” Al Congrés, i aprofitant la pregunta oberta de Pablo Casado (PP) en la sessió de control —“està defensant el govern els interessos del país?”— havia de ser sobre migració a Ceuta i al final hi va servir per referir-se als presos—, el president Pedro Sánchez va deixar clar que el càstig—el Codi Penal i la presó— ha de donar pas a la concòrdia en forma d'indult, i va asfaltar el camí aplanat la vigília ja a Brussel·les quan apostava pel futur “sense venjança”. L'informe del Tribunal Suprem —“demolitor” era l'adjectiu unànime del PP, Vox i Cs— encén més la temperatura a la dreta, que promet combat legal.

“Ara cal deixar sortir el gas”, descrivia un diputat

del PSOE ahir per retratar el que suposa per al govern asfaltar el camí a l'indult amb la dreta en ebullició. I això és el que va succeir en el tens duel de Sánchez i Casado: el president va rebotar fins al 2017 i fins a l'entrevista del líder del PP aquest 10 de febrer a RAC1. “A quili van fer un 1 d'Octubre i una declaració unilateral d'independència no va ser a aquest govern progressista, sinó a un govern del PP. Vostè abans del 14-F recordava que la gestió que va fer el seu govern del PP de l'1-O va ser un desastre i que hi estava en contra. Mantingui la paraula”, desafiava el president al líder del PP.

155 escons o 300 escons
Si bé la dreta presenta els indults com el pagament a ERC d'un govern espanyol avalat per 155 escons (els 120 del PSOE i els 35 de Podem), Sánchez manté que amb la gràcia regulada a la llei del 1870 actua “en consciència”. “Prendríem

Les frases

“La Constitució Espanyola reconeix en el seu esperit tant el càstig com la concòrdia”

Pedro Sánchez
PRESIDENT ESPANYOL

“Respecte però no és vinculant. Concòrdia, diàleg i retrobament és el que guiarà les decisions del govern”

Miquel Iceta
MINISTRE DE POLÍTICA TERRITORIAL

“No podem iniciar la mesa de diàleg amb el líder del partit que governa a Catalunya estant a la presó”

Jaume Asens
PRESIDENT DE PODEM AL CONGRÉS

la mateixa decisió si el govern progressista tingués 300 escons”, va reblar. En l'espiral de l'hemeroteca, Casado va ressuscitar a Sánchez el que deia el

Lesmes: “Indult difícil d'acceptar”

Carlos Lesmes, el president del Tribunal Suprem i alhora del Consell General del Poder Judicial (CGPJ), no es va voler conformar amb la publicació ahir de l'informe del tribunal sentenciador, i va expressar la seva disconformitat personal amb la concessió de l'indult als presos polítics. “L'indult, entès com a mesura de concòrdia, pot ser entès i fins i tot acceptat. Quan no hi ha concòrdia, és difícil d'acceptar”, va advertir Lesmes —que viu amb el mandat caducat des del desembre del 2018— al govern de Pedro Sánchez.

En la croada contra l'indult als presos polítics catalans, el Suprem s'exposa al mirall del seu passat. Quan va analitzar el cas del tinent coronel col-

pista Antonio Tejero, la sala militar del Tribunal Suprem es va pronunciar favorable —per cinc vots a favor i tres en contra— a l'indult tot i recollir que el protagonista del 23-F del 1981 era reincident i no n'estava penedit. Tejero no va ser indultat, però sí que ho va ser un altre actor del cop d'estat, Alfonso Armada.

En un acte al Col·legi d'Advocats, Lesmes va dissertar sobre la gràcia, “expressió tradicional espanyola” fins al punt que la cartera es deia Ministeri de Gràcia i Justícia. “És una prerrogativa del poder polític, en gran mesura llibèrrima pel que fa a la seva concessió, si bé controlable judicialment tot i que de forma limitada”, diu Lesmes. ■

2019 sobre el “compliment íntegre de la pena” i va acusar-lo de “voler salvar un problema personal convertint-lo en problema d'estat”. “Vol indultar-los

traint la seva paraula, el codi ètic del PSOE, dotze informes de la fiscalia i la Constitució i la igualtat dels espanyols”, va etzibar Casado. Pel líder del PP,

un indult no només serà “la mort de la legislatura” sinó també un pagament a l'independentisme que no és res més que “la liquidació i l'epitafi del PSOE”. Si bé un expert pròxim a la Casa del Rei com és José Antonio Zarzalejos ha admès que Felip VI viuria la firma dels indults com un acte degut i sense humiliació —“no s'hi pot negar i no s'hi negarà, i no se sentirà humiliat”, va dir a aquest diari—, fonts del més alt nivell en el PP adverteixen que “seria el primer indult que no només no es basa en el penediment sinó que es basa en la reincidència”, i denuncien que no es pot obligar el rei del discurs del 3 d'octubre a fer aquest acte de firmar-los.

Després de la publicació de l'informe per part del Suprem, el ministre de Política Territorial, Miquel Iceta, no es movia del guió tot i expressar “respecte” per un text “no vinculant”. Segons Iceta, la funció del govern espanyol és propiciar “la concòrdia, el diàleg, l'entesa i el retrobament”, i “això és el que guiarà les decisions del govern”. “A la nostra mentalitat no hi ha cap concepte que tingui a veure amb la venjança, la revenja o l'odi”, precisava Iceta.

Vox agitarà els carrers

Si el PP prepara el recurs a la sala contenciosa administrativa del Suprem, el portaveu de Vox al Congrés, Iván Espinosa de los Monteros, promet el combat judicial i l'agitació al carrer en forma de manifestacions: “Exercirem tota la pressió al carrer perquè es vegi de forma clara l'oposició a l'indult. L'indult seria un excés per a qualsevol democràcia.” Una de les més indignades amb l'indult a “aquesta gent” era Inés Arrimadas (Cs): “No hi ha carrera política de ningú que mereixi aquesta humiliació, no hi ha càrrec que valgui aquest atropellament.”

A Podem, Jaume Asens celebra que “els jutges deixin de ser guionistes de la política”, perquè “qui va ser part del problema no podia ser part de la solució”, i acusa el PP d'“enganyar la gent quan diu que es pot recórrer contra els indults”. “No podem començar la mesa de diàleg amb la contrapart a la presó, amb el líder del partit que governa Catalunya a la presó”, admet Asens. ■

POLÍTICA **ELS INDULTS ALS PRESOS POLÍTICS**

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Aval a l'indult, però amb l'amnistia com a objectiu

■ El nou govern i l'independentisme mantenen la reivindicació de la mesura excepcional per als més de 3.000 represaliats ■ Cuixart reitera al Suprem: "Ahir, avui i sempre que calgui, ho tornarem a fer"

El president d'Òmnium, Jordi Cuixart, que ahir reiterava que ho tornaria a fer entrant a l'acte de presa de possessió d'Aragonès ■ JUANMA RAMOS

J.A.
BARCELONA

Els nous cants de sirena de Pedro Sánchez apel·lant a la "concordia" aprofitant la constitució del nou executiu liderat per Pere Aragonès, donant noves expectatives per aprovar l'indult als presos polítics, ara ja amb l'esperat informe del Tribunal Suprem (TS) desfavorable, no ha mogut ni un mil·límetre l'estratègia per mantenir la demanda d'una llei d'amnistia general que inclogui els més de 3.000 represaliats de la causa independentista. En la presentació del nou govern, Aragonès no va fer escarafalls a la possibilitat que es produeixin aquests indults, ja que "alleugeriria

el patiment" dels presos i els seus familiars, però va insistir que no seria una "solució justa" perquè aquesta ha de passar ineludiblement per posar fi a la repressió a través d'una llei d'amnistia, la proposta que té "un consens ampli de la societat".

Amb la taula de diàleg a l'horitzó, i malgrat les reiterades negatives a tractar aquesta qüestió que l'executiu de Sánchez ja havia traslladat al president Quim Torra, Aragonès té previst traslladar aquesta petició via telefònica en els pròxims dies al president espanyol. "Amnistia per als represaliats, acompanyada del dret a l'autodeterminació", va rebre, com a solució per resoldre el conflicte amb

"Equivocació històrica" i falta de penediment

La pressió sobre Pedro Sánchez visualitzada ahir durant el ple al Congrés per Pablo Casado va tenir continuïtat també fora de Madrid. El president gallec, Alberto Núñez Feijóo, va assegurar que atorgar els indults als presos polítics catalans seria "una equivocació històrica" sense precedents en una democràcia europea. Però també des del

mateix PSOE van sortir veus que posaven en qüestió la decisió, com la del president de la Junta d'Extremadura, Guillermo Fernández Vara, assegurant a les xarxes que "és evident que no ha de ser indultat qui no vol ser-ho perquè no respecta ni creu en les lleis que ho fan possible".

A Catalunya el secretari general del PP, Santi Rodrí-

guez, destacava la coincidència amb l'argumentació de l'informe del Tribunal Suprem que considera que els presos no han reconegut haver comès "fets contraris a les lleis democràtiques" ni un "perjudici" contra tota la societat catalana. El líder de Cs, Carlos Carrizosa, va aplaudir que la justícia "sigui contundent" quan no hi ha penediment.

l'Estat espanyol de manera "democràtica".

En la mateixa direcció es va definir la vicepresidenta i portaveu de JxCat, Elsa Artadi, en declaracions a La2, destacant que els presos polítics "evidentment que es merei-

xen sortir" i "tots ho celebrarem" en l'aspecte personal, però "això no pot tapar que hi ha 3.300 persones represaliades" i que "l'única solució passa per l'amnistia". Artadi també qüestionava que Sánchez fes l'anunci ara apel·lant a

la concòrdia quan no havia fet res en els últims tres anys.

Pels comuns, que el novembre passat van vaticinar que la resolució dels indults no es podia allargar més de sis mesos, la llibertat dels presos "és el pri-

mer pas per posar fi al govern dels jutges i que la política torni a recuperar el seu protagonisme", segons la presidenta del grup parlamentari, Jéssica Albiach. L'alcalde de Barcelona, Ada Colau, també es mostrava satisfeta pel fet que Sánchez hagi donat "senyals inequívocs que els indults són imminents".

Reaccions al Suprem

L'informe del Tribunal Suprem en què s'oposa als indults també va generar reaccions, bàsicament perquè l'argumentari era l'esperable. Una de les matineses va ser la del president d'Òmnium, Jordi Cuixart, amb la piulada: "Per la democràcia i el dret a l'autodeterminació, mai no renunciarem a l'exercici de drets fonamentals, a la mobilització no violenta i a la desobediència civil", que conclou amb un "Cap distracció: ahir, avui i sempre que calgui ho tornarem a fer", que ja va popularitzar durant el judici. Des d'Òmnium, el vicepresident de l'entitat, Marcel Mauri, va explicar que l'informe del tribunal, qualificant d'antidemocràtic Cuixart, quan és el que "ha condemnat l'exercici de drets", dona més arguments, assegura, per "incloure'l a la causa que portarem al Tribunal de Drets Humans d'Estrasburg". Coincidint amb la CUP, considera que l'informe confirma que el TS es dedica a fer "política i no justícia".

Qui va sortir en defensa de la posició de Sánchez va ser l'expresident socialista del govern espanyol José Luis Rodríguez Zapatero, lamentant que els partits de dreta, i en concret el PP, no donin suport a l'executiu en una "qüestió d'estat" que ha de servir per "acostar posicions i dialogar". Va comparar la situació amb l'acostament que va propiciar a fi d'ETA, i en què el PSOE també va ser titllat de traïdor. Al TS li va recordar que els indults "són una decisió política" que no els correspon. ■

Les frases

“Cap distracció: ahir, avui i sempre que calgui ho tornarem a fer”

Jordi Cuixart
PRESIDENT D'ÒMNIMUM

“No ens oposarem a cap mesura que pugui alleujar el dolor dels presos i preses i de les seves famílies”

Pere Aragonès
PRESIDENT DE LA GENERALITAT

“Els indults seran celebrats en l'aspecte personal, però hi ha 3.300 persones que estan represaliades”

Elsa Artadi
VICEPRESIDENTA DE JXCAT

“És el primer pas per posar fi al govern dels jutges”

Jéssica Albiach
PRESIDENTA D'EN COMÚ PODEM AL PARLAMENT

“És una decisió política que no correspon prendre al Tribunal Suprem”

José Luis Rodríguez Zapatero
EXPRESIDENT DEL GOVERN ESPANYOL

“És evident que no ha de ser indultat qui no vol ser-ho perquè no respecta ni creu en les lleis”

Guillermo Fernández Vara
PRESIDENT D'EXTREMADURA